

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56

4226 ŽIRI

Poštnina plačana pri pošti
4226 Žiri

S šivalnimi avtomati se začena novo obdobje šivanja zgornjih delov

Znano je, da je v proizvodnji čevljev največ minut potrebno za pripravo in šivanje zgornjih delov. Te minute praviloma znašajo več kot 50 % celotne izdelave. Ker je pritisk s trga vedno večji in le-ta zahteva cenejši izdelek, je treba rešitev iskati najprej na tistih področjih, kjer so stroški največji. Odločeno je bilo, da nadaljujemo z avtomatizacijo šivanja in s tem poskušamo povečati konkurenčnost naših čevljev na svetovnem trgu.

Orisol (Original Solutions) je izraelska firma, ki ima najbolj celovito ponudbo avtomatskega šivanja za čevlarsko industrijo na svetu. Začeni pri zajemanju podatkov iz CAD postaj, kjer se modeli prvotno pripravijo, se na posebni postaji nadaljuje priprava programov za avtomatsko šivanje in rezkanje palet. To bo delo tehnologov, ki so odgovorni za tehnološko pripravo izdelave zgornjih delov. Potem se nadaljuje izdelava posebnih palet. Te se bodo izdelovale v naši orodjarni na posebnem rezkalnem stroju. Ko so pripravljeni programi za avtomatsko šivanje in palete, se delo preseli na enega od avtomatov v šivalnici. Tu so zaenkrat nameščeni trije avtomatski šivalni stroji, kate-

re bomo postopno vključili v proizvodnjo. Izbor prvih treh strojev je bil narejen po kriteriju namembnosti, dodatno vključevanje strojev v proizvodnjo pa bo sledilo glede na uspešnost vključevanja posameznega tipa v proizvodni proces.

Uvajanje avtomatizacije šivanja pomeni, da se bo v določeni meri spremenil tudi pristop do osnovanja kolekcije in bomo o tem razmišljali že pred dokončno postavitvijo. V vsaki kolekciji, tako modni kot športni, bo določen procent modelov, katere bo mogoče šivati na avtomatih. Tako naj bi razmišljali vsi, od prodaje, modeliranja, tehnologije in proizvodnje ter v tem najprej videli prednost, zaradi znižanja proizvodnih stroškov in šele potem oviro, ki ne omogoča prav vsak model zašiti na avtomat!

Kakorkoli že, sedaj bo najprej sledilo nekajmesečno uvajanje in prilagajanje modelov, ki še niso bili prilagojeni za avtomatsko šivanje, naslednja kolekcija pa naj bi že imela za ta namen pripravljene modele. Osnovni pogoj za uspešno uvajanje novosti pa je vsekakor v tem, da vsi, ki smo kakorkoli vključeni v ta proces razmišljamo kako bi in ne kako ne bi !!!

Miro Kavčič

Šivalni avtomati z računalniškimi programi so tu. Da pa bo delo steklo, je potrebno kar nekaj priprav.

Spremembe prinašajo tudi nova vprašanja in dileme

Danes pišemo o novih dosežkih sodobne tehnologije. Šivalni avtomati naj bi bili prava revolucija v načinu šivanja zgornjih delov. Ni še dolgo tega, ko je večina mislila, da je prav ta faza tista, kjer ni možne avtomatizacije. Toda danes je tudi to že realnost.

Ko sem si gledala to čudo, sem s pogledom obšla tudi šivalnico. Neskončen trak in kot mravlje pridna dekleta in žene, ki so se sklanjale vsaka k svojemu stroju. Pomislila sem; danes tako, kaj pa jutri? Težko je delo v tem oddelku, toda mnogo žensk kljub temu prisluzi svoj kruh.

Kako pa bo v prihodnje?

V septembru je bil dan odprtih vrat Kladivarja. Tu je slika drugačna. V delavnici so postavljene velike škatle, v njih nekaj ropota, melje, zraven pa stojijo delavci, pritiskajo na gumb, opazujejo, prelagajo izdelke iz košare v stroj in iz njega v drugo košaro...

Čevlarska industrija ima še mnogo možnosti za razvoj in napredek tehnologije. Prav v tem je skrit adut, ki nam daje upanje, da bo tudi ta dejavnost postala donosnejša in da bo delo lažje.

Seveda pa nov način dela prinese tudi spremembe, ki so za nekatere boleče. Potrebna so nova znanja, usposobljeni ljudje.

Tudi k nam prihaja avtomatizacija. Čeprav nanjo gledamo včasih nezaupljivo, se bomo morali slej ko prej sprijazniti in jo sprejeti z odprtimi rokami. Vsaka prihranjena minuta je dragocena, manj delavcev pa nov tolar k cenejšemu končnemu izdelku. Če hočemo preživeti se bomo morali zavedati, da bodo ostajali le najboljši, predvsem pa taki, ki bodo znali prisluhniti in se hitro prilagajati spremembam, ki jih prinaša čas.

Jožica Kacin

Priprave na nov sistem avtomatskega šivanja so zahtevne

V razvojnem oddelku je že nekaj časa živahno. Takoj ob vstopu v njihov delovni prostor opazimo, da se okrog dveh monitorjev računalnika vrti »ves svet«. Delavci se menjavajo, hodijo od šivalnice, kjer so avtomati in nazaj, razmišljajo, zmagujejo z glavami, se veselijo ob uspehih, ko zopet osvojijo novo znanje; skratka, naporno in zanimivo po drugi strani. Tudi delavnik se razpotegne v popoldanski čas.

Priprave za avtomatsko šivanje se pričnejo pri tehnologih. Sedaj še poskušajo, toda kmalu bo treba zares. Na sliki strokovnjak iz podjetja, kjer smo avtomate kupili, Avi Zwigenberg in tehnološki Tanja Burjek in Katja Mazzini.

Za delavke iz šivalnice je avtomat povsem nekaj novega, zato se bo treba še marsikaj naučiti. Pri tem bo dekletom v pomoč tudi Milan Sovinc, ki se dobro spozna na računalnike. Poleg njega sta še Bernarda Mlakar in Nataša Oblak, ki sta med šestimi delavkami iz šivalnice, ki naj bi se uvedle v nov način šivanja.

»Zaenkrat vemo o tem še premalo, da bi lahko kaj povedali,« sta se nasmejali Nataša in Bernarda.

Ves ta živahen utrip je zaradi pospešenih priprav na to, da bo nova pridobitev, šivalni avtomati, tudi v praksi dokazala svoje prednosti. To je, kot vsi ugotavljajo, velika novost in prava revolucija sedanemu načinu tehnološke priprave in šivanja zgornjih delov, zato so tudi priprave bolj dolgotrajne. Najprej so se trije naši delavci uvajali v Izraelu, kjer smo šivalne stroje kupili. Toda to je premalo. Znanje iz splošnih programov, ki so za vse kupce teh strojev enaki, je potrebno prenesti v domače okolje, na naše modele. Pri tem nam sedaj pomaga strokovnjak iz Izraela. Modele morajo za tak način najprej tehnološko pripraviti v razvoju, nato pa bo sledilo šivanje na avtomatskih strojih, ki so postavljeni v šivalnici. Za delo s temi stroji naj bi se usposobil šest delavk iz šivalnice.

»Tri tedne smo se v ta sistem preizkušali v Izraelu, od koder smo stroje uvozili. Tam imajo tudi posebne programe za uvajanje,« je povedala Katja Mazzini, edina izmed ženskih udeleženk uvajalnega programa v Izraelu. Poleg nje sta bila tam še Albin Šifrar in Miro Kavčič.

»Ta sistem modeliranja in šivanja naj bi bil rentabilen za modele izdelanih nad dva tisoč parov. Bolj če je model zahteven, kar pomeni več šivov in več sestavnih delov, večji bo prihranek šivanja. Čas šivanja je izredno kratek,« je še dodala Katja Mazzini. O ostalem pa se bomo pogovarjali tedaj, ko bodo šivalni avtomati zares zabrnili in ko bo postalo delo na njih tudi vsakdanja praksa.

Jožica Kacin

Crispin nadgradnja obstoječega dvodimenzionalnega sistema modeliranja

»Nov sistem modeliranja je nadgradnja prejšnjega. Zame uvajanje in delo po novem ni težko, treba pa se je bilo veliko naučiti. Prednost tega je, da na ekranu vidimo čevlji tako kot naj bi kasneje izgledal. Lahko ga obračamo, spreminjamo, dodajamo barvne kombinacije...« je povedal Damjan Gantar, ki bo eden izmed tistih, ki se bodo ukvarjali s tem sistemom modeliranja.

USM Crispin 3D – 2D CAD/CAM sistem je nadgradnja našega obstoječega dvodimenzionalnega CAD/CAM (FDS), ki smo ga uvedli pred več kot enajstimi leti. S tem sistemom se vključujemo v fazo kreiranja novih modelov, vizualizacijo le-teh, spreminjanje oblik in barv in po možnosti že predizbor na osnovi tako imenovane tridimenzionalne slike. Slika v prostoru, kjer jo je mogoče obračati, daje več možnosti za odločitve o ustreznosti modela, zato bomo poskusili v ta predizbor vključiti tudi naše pomembnejše kupce in s tem čimprej priti do njihovega mnenja o bodoči kolekciji.

Po končnem predizboru kolekcije je omogočen tudi prenos dvodimenzionalnih podatkovnih datotek v naš FDS – obstoječi ravninski sistem za modeliranje in gradiranje, kakor tudi tridimenzionalnih datotek v naš CIMATRON sistem, kjer poteka kreiranje in priprava za izdelavo kopit in tridimenzionalnih orodij za podplate in ostale brizgane sestavne dele.

Pomembnost uvedbe tega sistema je tudi v tem, da je firma USM prevzela sektor FDS pri firmi Gerber in bodo nadaljnje verzije za naš 2D FDS prihajale prav tako iz USM-a.

Miro Kavčič

Skupščina sprejela vse predlagane sklepe uprave in nadzornega sveta

"Udeležba na 7. zasedanju skupščine 93 odstotna, sklepi sprejeti z 99,8 do 100 odstotkov glasov prisotnih delničarjev", tako bi lahko na kratko lahko povzeli potek skupščine 31. avgusta.

Skupščine so se preko pooblaščenec udeležili vsi "zunanjji" lastniki (obe Maksimi, kapitalski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja in Slovenski odškodninski sklad), "notranje" delničarje je zastopal vodja združenja, prisotnih pa je bilo tudi nekaj posameznikov.

Poročilo o poslovanju za leto 1998 je predstavil predsednik uprave mag. Martin Kopač, pozitivno mnenje nadzornega sveta k poročilu pa je podal namestnik predsednika nadzornega sveta Tone Eniko. Rezultat poslovanja v preteklem letu je bila tudi izguba v višini 235.476.192,00 SIT, ki se bo, po predlogu uprave in mnenju nadzornega sveta, po sklepu skupščine pokrila iz poslovnega rezultata v naslednjih petih letih.

Za revizorja družbe za leto 1999 je bila, po izkazanem zaupanju nadzornega sveta, na njegov predlog, ponovno imenovana revizorska hiša Deloitte & Touche iz Ljubljane.

Spremembe statuta, sprejete na skupščini se nanašajo predvsem na spremembe dejavnosti, ki izhajajo iz prilagajanja le-te potrebam poslo-

Na skupščini je bil izvoljen tudi nov nadzorni svet.

Sestavo nadzornega sveta in trajanje mandata določa statut družbe. Tako statut določa, da nadzorni svet šteje 8 članov, 4 člani so predstavniki kapitala, ki jih izvoli skupščina, 4 člani pa predstavniki delavcev, ki jih izvoli svet delavcev. Mandat članov nadzornega sveta traja 4 leta.

vanja. Iz statuta pa so bile črtane tudi nekatere določbe, povezane z Zakonom o lastninskem preoblikovanju, ker je prenehala njihova veljavnost. Na novo pa je bila s

spremembami statuta, sprejeta določba o obvezni predhodni najavi udeležbe na skupščini.

Zaradi poteka mandata članom nadzornega sveta, so bili na skupščini izvoljeni novi člani nadzornega sveta – predstavniki kapitala, skupščina pa je sprejela tudi informacijo sveta delavcev o izvoliti članov nadzornega sveta – predstavnikov delavcev. Mandat novo izvoljenim članom bo trajal od 21. oktobra 1999 do 20. oktobra 2003.

Za konec le še podatek, ki bi ga zaradi pomena na potek glasovanja morali zapisati morda celo na za-

Na skupščini 3. julija 1999 je bil v nadzorni svet kot predstavnik kapitala izvoljen Marco Toselli, 31. avgusta 1999 pa je skupščina izvolila še ostale 3 člane, ki bodo zastopali kapital: Dean Premik, Ilja Medić in Viktor Žakelj. Delavce pa bodo v nadzornem svetu v naslednjem mandatskem obdobju zastopali: Rajko Bakovnik, Anton Eniko, Marija Mlinar in Ciril Vidmar.

četku. Zastopanje na skupščini je vodji združenja Marku Kavčiču zapalo 88% vseh notranjih delničarjev. Ta podatek kaže na to, da na glasove notranjih delničarjev lahko računamo tudi v primeru, ko si bodo morda interesi večjih delničarjev nasprotujoči.

Marinka Tušek

Za tehnično pripravo skupščine je zadolžena Marinka Tušek, za računarnikom pa je Jure Eržnožnik.

Bil je težak mandat, Alpina pa se je utrdila

Ko smo bili pred štirimi leti izvoljeni kot prvi nadzorni svet podjetja Alpina Žiri, ljudje v glavnem še niso vedeli, kakšen organ naj bi to bil, kaj naj bi delal ter kakšne so njegove dolžnosti in odgovornosti. Celotno med vodilnimi delavci Alpine je bilo kar nekaj takih, ki so menili (nekateri še vedno menijo tudi danes), da je nadzorni svet nepotreben organ, ker naj bi bil namenjen le odstavljanju direktorjev oziroma članov uprave.

Danes, vsaj upam, počasi spoznavajo, da je vloga nadzornih svetov vendarle drugačna. Nadzorni svet je organ lastnikov (delničarjev), ki imajo možnost,

da upravljajo podjetje, da določijo poslovne cilje, ki bi jih radi dosegli in da določijo poslovno politiko podjetja. Dolžnost menedžmenta (največkrat uprave)

pa je, da to politiko izvaja in dosega želene poslovne rezultate ter s tem izpolnjuje želje in potrebe lastnikov.

Neprijetna situacija nastane, če nadzorni svet oceni, da uprava ni kos nalogam, da dela na

(nadaljevanje na 4. strani)

S sestanka nadzornega sveta v novembru 1998.

(nadaljevanje s 3. strani)

pake oziroma, da vodenje podjetja ne daje zelenih rezultatov. Takrat je čas za spremembe, torej za zamenjave v vodstvu podjetja. V svojem štiriletnem mandatu je prvi nadzorni svet podjetja moral tako ukrepati dvakrat, in sicer, ko je razrešil generalna direktorja Bojana Starmana in Francija Mlinarja.

Nadzorni svet je zasedal na osemindvajsetih rednih sejah in na nekaj korespondenčnih sejah. Sprejel je čez dvesto sklepov, ki jih je poslovodstvo bolj ali manj moralo izvršiti. V tem času je prišlo do organizacijskih in lastniških sprememb (Evropska banka za razvoj), začela se je likvidacija firme A&E, podjetje je začelo izkoriščati notranje rezerve, modni program se je s svojimi blagovnimi znamkami utrdil na zunanjih trgih, finančno poslovanje Alpine pa je,

kljub izgubi v letu 1998, ostalo stabilno.

Mirno lahko trdim, da je nadzorni svet deloval vedno v dobro lastnikov, ki jih zastopa. Njegov interes je bil in je še ohraniti Alpino in delovna mesta, hkrati pa povečati konkurenčnost podjetja, izboljšati dobičkonosnost prodaje in proizvodnje in povečati dodano vrednost, kar je pogoj za pozitivno poslovanje, za poslovanje z dobičkom, za kapitalsko rast podjetja in predvsem – za boljše plače.

Če vse to upoštevamo, je prvi nadzorni svet Alpine uspešno opravil zaupano mu nalogo. Ostane pa grenak priokus, da mu, kljub nekaterim sklepom in kljub večkratni obravnavi problematike športnega programa skupaj s poslovodstvom, ni uspelo zaustaviti nazadovanje tega programa, ki

je že precej let v hudi razvojni, tržni in kadrovske krizi. Reševanje tega problema bo zato ena prvih nalog nadzornega sveta v novi sestavi.

Podjetje se mora razvijati, če hoče stabilno poslovati. Razvoj pa zahteva hitre in vsakodnevne spremembe. Zahteva odločne poteze in odločne ljudi, ki si upajo prevzeti odgovornost za svoja dejanja; kljub morebitnim zameram in bolečinam, ki tako ali tako postajajo sestavni del poslovnega življenja. Borba za vsakdanji kruh namreč postaja še trša in še bolj groba, usmiljenja za omahljivce pa ni več. Tako je potrebno razumeti današnji čas in Alpina bo preživela.

Tako je čas razumel tudi prvi nadzorni svet. Bil je pobudnik sprememb, saj so se v njegovem štiriletnem mandatu v funkciji direktorja podjetja zvrstili kar trije različni ljudje, kar je poseb-

nost v slovenskem gospodarstvu. Toda Alpina je zato ostala, in se utrdila, sam pa bom funkcijo predsednika lahke vesti prepuštil mojemu nasledniku. Po desetih letih takega ali drugačnega sodelovanja z Alpino je namreč prišel čas, ko se nam, ravam posvetiti še kakšnemu drugemu podjetju in drugim dolžnostim. Zahvaljujem pa se vsem članom nadzornega sveta, tudi tistim, ki so predčasno odstopili, za konstruktivno sodelovanje in odločno držo, ko je bilo potrebno sprejemati težke odločitve. Novemu nadzornemu svetu pa v svojem imenu in imenu članov starega nadzornega sveta, želim uspešen in čim manj naporen naslednji mandat, katerega rezultat naj bo močna in velika Alpina ter zadovoljni delničarji in delavci.

Mag. Bogomir Filipič

V obratu v Rovtah razmišljajo o novem načinu dela

V obrat v Rovte sem prišla nenapovedana. Kar tako sem vdrla med delavke in hočeš nočeš, smo malo pokramljale. No, pa ne samo z njimi. Kot ženska sem morala nekaj časa posvetiti tudi edinemu moškemu v obratu. Pa ne zato, ker si bi tako želel ženske družbe, te ima gotovo v osemurnem delavniku več kot dovolj; kar tako, da je življenje bolj pestro.

V Rovtah je bilo kar živahno. Še vedno so bile delavke pod vtisom sobote, ko so bile na izletu po Štajerski. In kot so povedale je bilo lepo in zanimivo. Tudi fotografije, ki smo jih na hitro preletele, so pričale, da je bilo prijetno.

In takole se človek zamisli. Kako malo je potrebno, da se delavec nekoliko sprosti, da se navežejo novi, pristronejši stiki. Vsakodnevno delo za strojem v delavnici, tekma za minute, stalna napetost; katera bo opravila boljše, lažje delo, katera bo zaslužila več... Potem pa se komajda (vsaj ponavadi je tako) odločijo, da gredo nekam, kjer ni strojev, kjer ni vonja po usnju in lepilu ter ugotovijo, da so pravzaprav prijetna skupina, prijetna družba in to da moči tudi za naprej.

Te dni, to je zadnji dan v septembru, so v Rovtah zaključevali izdelavo modelov za sezono jesen zima. V proizvodnjo so že uvajali

tudi novo kolekcijo za pomlad poletje. »Še vedno delamo modno obutev, večinoma za izvoz, pa tudi za našo maloprodajno mrežo,« je povedala vodja obrata Majda Pek. »V Rovtah nas je zaposlenih osemindvajset. Ko sem pred desetimi leti prišla v obrat je tu delalo štiriinšestdeset delavk. Časi se spreminjajo, nekatere odhajajo, druge pridejo. Letos smo zaposlili dve novi delavki. Dela je dovolj. Če bi bilo več zanimanja za zaposlitev pri nas, bi vzeli še katero,« je nadaljevala ter pristavila, da so tudi v Rovtah zmanjšali režijo; delo pa porazdelili. Sedaj so v obratu le trije režijski delavci.

Delo poteka brez večjih posebnosti, vendar pa dnevno prihaja tudi do različnih problemov in situacij. Še vedno se, kljub ISO standardom, dogaja, da ne dobijo vseh delov in zato prihaja do zastojev. »Večni problem je tudi razdrobljeno delo, veliko artiklov,

Delavnica v Rovtah. Če bo vse po sreči, bo že čez nekaj časa pogled na ta prostor povsem drugačen.

malo parov... Toda potrudimo se, da izdelamo čim boljše zgornje dele,« je dejala vodja obrata Majda Pek.

Anica Trpin dela v Alpini že dvaindvajset let in je kar zadovoljna. Čeprav so izrazito ženski kolektiv, pravi, da se med seboj kar dobro razumejo. Največji problem je, kot za večino, tudi zanjo, norma. Zaenkrat to sicer še naredi, kako bo naprej, pa ne ve. Veliko je menjav, majhne količine modelov... »Ravno se privadimo nekega dela, že je potrebno pričeti kaj drugega,« je med lepljenjem, prav ta dan začete novega dela, povedala Anica.

Tina Kogovšek je delavka, ki ima v Alpini v Rovtah najkrajši staž, saj dela šele en mesec. Kaj posebnega še ne more povedati.

Ko pride v proizvodnjo nov model je potrebno delavkam razložiti potek dela. Na sliki vodja oddelka Majda Pek in Anica Trpin.

Helena Rupnik pri strojnem lepjenju podloge zadaj.

Dela na pripravi. Pred tem je bila zaposlena drugod in je šivala. Poročila se je v Zavratac in si poiskala službo v našem obratu. En dan je delo težje, drug dan lažje; od tega je odvisno tudi ali doseže normo ali ne.

Helena Rupnik je Žirovka, vendar izgleda, da imajo v Rovtah in okolici dobre fante, saj je tudi ona ena izmed tistih, ki se je poročila v te kraje. Pripravištvu je opravila v šivalnici v Žireh, kjer je bila potem nekaj časa tudi redno zaposlena. Pravi, da ni kakšne posebne razlike med delom v Žireh in v Rovtah. Opravlja zelo različna dela; od priprave do šivanja. Za norme pa pravi, da so zelo različne in po njenem mnenju niso vedno najbolj logične. »Včasih se delavci sprašujemo, kako jih določajo. Mislimo, da bi jih sami postavili bolje.« Pri tem je pojasnila, da ne misli le na to, da se norme ne da doseči, temveč tudi obratno. »Pri nekaterih delih normo zelo lahko dosežemo in imamo časa pravzaprav preveč, drugod pa premalo.«

Če stroj ne dela tako kot je treba, pride na pomoč Janko Rupnik. Na sliki Janko Rupnik in Erna Košir.

Tina Kogovšek dela na pripravi.

Ne more tudi razumeti, da je nižja plačilna skupina za delo, ko delavka zlepi oziroma sestavi cel zgornji del, bolje pa je plačana tista, ki le prišije nanj nekaj šivov. Tudi kar se tiče novosti, ki jo nameravajo uvesti, to je nov ring sistem, ni najbolj navdušena. Meni, da bo to, zaradi dela in tudi zaradi odnosov med delavkami, slabše.

Janko Rupnik je edini moški v obratu. Pravi, da se med toliko sodelavkami dobro počuti. Opravlja različna dela. Njegova prva naloga je redno vzdrževanje strojev, opravlja transport izdelkov iz spodnjega nadstropja v zgornji del, kjer je delavnica, hišniška dela in vse kar spada zraven, pa še kaj bi se našlo... V šali dodaja, da je deklica za vse. Na srečo okvar strojev niti ni veliko. Kadar pride do napake, jo je pač potrebno odpraviti. Tudi z oskrbo z rezervnimi deli, ki jih dobi iz skladišča v Žireh, je zadovoljen. Več je raznih regulacij, saj se izdelujejo majhne serije in je zahtevam modelov treba prilagoditi tudi stroj.

Svet se vrti naprej in tudi v Rovtah razmišljajo, kako bi delali več in bolje. Določeno prednost vidijo tudi v drugačni postavitvi in organizaciji dela. Tako razmišljajo o novem ring sistemu, za katerega se že pripravljajo projekti in izvajajo ogledi. Računajo, da bodo sedanji tekoči trak zamenjali s štirimi ringi. To naj bi se zgodilo še v letošnjem ali pa na začetku naslednjega leta.

»Za nas bo to novost, ki se ji bomo morale prilagoditi,« je povedala Majda Pek in dodala: »To pa bo tudi nekaj takega, zaradi česar nas boš lahko zopet obiskala.«

»Bom,« sem obljubila in sklenila, da jih ne bom več mučila z vprašanji. Bom pa drugič zahtevnejša.

Jožica Kacin

Jesenska poslovodska konferenca v Kranjski Gori

Ko se poletje začne počasi prevešati v jesen, je tudi čas, ko je v Alpini potrebno začeti zelo temeljito razmišljati o tem, kakšno obutev bomo prodajali v pomladno poletni sezoni. In tedaj je tudi čas, ko so izdelani vzorci vseh modelov. Treba jih je le še dokončno izbrati. To ponavadi naredijo na t.i. poslovodski konferenci. Zberejo se poslovodje vseh naših prodajal iz Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine in ostalih področij, kjer imamo svojo maloprodajo. Tako je bilo tudi letos. Kranjskogorski hotel Kompas je bil tudi letos gostitelj tega delovnega srečanja.

Kot je že v navadi, se največ dogaja prvi dan. Tudi tokrat je bilo tako. Osrednja prireditelj, ki jo vsi kar nekako nestrno pričakujemo, je modna revija, kjer profesionalni modni delavci prikažejo obutev.

rektorja Alpine ter ob tem dejal: »Menil sem, da je Alpina dovolj dobro podjetje, da ga bom s ponosom vodil. Veliko je bilo že narejenega, upam pa, da bom s svojim pristopom vnesel tudi nekaj nove

Poslovodje se pogovorijo tudi o poslovanju in uspehih posameznih prodajal v tekočem letu. Na sliki skupina iz slovenskih prodajal.

Poslovodje jo potem izbirajo na delovnem sestanku, ki mu pravijo naročanje. Pred modno revijo običajno spregovori tudi generalni direktor. Najprej je vsem zbranim pojasnil, kaj ga je vodilo, da se je odločil za mesto generalnega di-

svežine in da bomo uspešni.« Nato je prisotne seznanil z nekaterimi spremembami v podjetju. Poudaril je, da Alpina potrebuje enotno zaokroženo proizvodnjo in močno

(nadaljevanje na 6. strani)

Takole delavci iz centrale pripravijo obutev, da bodo, preden bodo čevlje naročili, poslovodje še enkrat natančno pregledali vsak model.

Poslovodje so si edini, da se čevlji lahko pravilno oceni šele, ko je obut. Pomembna pa je tudi prava garderoba; in pravijo da tudi, kdo model obuje.

(nadaljevanje s 5. strani)

komercialo. Spregovoril je tudi o dokapitalizaciji in povedal, da se je z vstopom evropske banke v Alpino, izboljšal tudi ugled in položaj podjetja pri naših bankah in poslovnih partnerjih. Generalni direktor meni, da smo na prodajnem delu dobro prilagojeni. Tudi tehnološko smo v proizvodnji dobro opremljeni, na organizacijskem področju pa še nismo dosegli vsega. Tu bomo morali stvari še precej izboljšati.

Nekaj težav imamo na brizgani obutvi, kjer ne dosegamo načrtovanega. Proizvodnja se je v primerjavi z lanskim letom zmanjšala kar za polovico. Imamo pa več naročil za lepljeno obutev, zato izpad na brizgani dopolnjujemo z lepljenim programom. Uspeli pa smo stabilizirati športni program, kar je vsekakor velik dosežek.

Generalni direktor se je dotaknil tudi izbire blagovne znamke za modno obutev. To obutev prodajamo doma, izvažamo pa jo tudi v vzhodne in zahodne dežele. Predvsem zahodni trg ime Alpina povezuje z Alpami ali nečim, kar

je v zvezi z njimi. Po mnenju kupcev blagovna znamka Alpina za modno obutev ni primerna. Tako smo se odločili, da v teh državah za to obutev uporabljamo blagovno znamko Simona Fashion. Letos nam jo je uspelo tudi registrirati. V državah bivše Jugoslavije in vzhodno evropskih državah, kjer so kupci sprejeli Alpino tudi za modno obutev, pa se bo uporabljala za označevanje le-te blagovna znamka Simona by Alpina.

Spregovoril je tudi direktor domače prodaje Primož Kopač, ki je na kratko povzel rezultate poslovanja po posameznih področjih, nato pa prisotne povabil k ogledu modne revije.

Po tem se je pravo delo šele pričelo. Sledilo je naročanje obutve, delovni sestanki, kjer so se pregledali rezultati poslovanja, spregovorili so o novem sistemu naročanja, se posvetovali v zvezi z davkom na dodano vrednost, poslušali izsledke raziskave, ki so jo opravili v naših prodajalnah ter se pogovorili še o marsičem.

Jožica Kacin

V domači prodaji nov način naročanja Alpine modne obutve

V prodaji smo letos uvedli tudi nov sistem naročanja Alpine modne obutve.

Na konferenci sedaj naročimo manjše količine, to je približno 60 % pričakovane prodaje, potem pa dodatno naročimo samo tiste modele, ki se dobro prodajajo. Zato pa potrebujemo hitro odzivnost v mreži in proizvodnjo dodatnih količin v roku enega meseca.

Čprav bo od začetka v prodaji več dodatnega dela, pa vemo, da bo največje breme tega novega načina dela nosila proizvodnja ter nabava, saj bo potrebno v zelo kratkem času nabaviti vse potrebno, nato pa tudi izdelati naročeno obutev.

To je korak naprej pri zadovoljevanju kupcev, pa drugi strani pa tudi poenostavitev našega poslovanja. Računamo, da se bodo s tem znižale zaloge. Ker bo v prodajalnah več modelov, ki bodo šli dobro v prodajo, računamo, da bo zato tudi manjši ostanek obutve za znižanje. Tako bomo dosegli boljši prodajni rezultat. Nov sistem smo uvedli na podlagi več testov, ki so pokazali, dober učinek. Sedaj se dogaja, da zmanjka ravno tistih

modelov ali števil, po katerih kupci najbolj povprašujejo. To se z novim sistemom ne bi smelo več dogajati.

Tako smo na poslovodski konferenci v Kranjski gori letos naročili približno 60 % pričakovane prodaje, ostalo pa se bo naročilo, ko bodo znani prvi podatki o prodaji modelov.

To je za pomlad poletje 2000 za nizke čevlje druga polovica februarja, za sandale konec marca ali v začetku aprila. Tudi poslovodje so pozitivno sprejeli tak način naročanja, se pa boji, da dodatni modeli ne bi bili pravočasno izdelani. V prodaji je zelo pomembno, da so modeli v prodajalnah takrat, ko kupci po njih povprašujejo. To se je lepo pokazalo pri letošnji grupi Kim. Ta grupa se je zelo dobro prodajala, zato smo naročili dodatne količine, ki jih je proizvodnja tudi hitro izdelala.

Testno smo že za sezono jesen zima ponaročili nekaj ženskih nizkih čevljev, tako da bomo s temi izkušnjami na nov način poslovanja, ki ga v celoti pričnemo pomladi, dobro pripravljeni.

Primož Kopač

V leto 2000 z belino in nežnostjo

Najbolj modna barva poletja v naslednjem tisočletju je bela. Predstavlja lahкотnost, čistost in svežino. Sledijo je transparentne barve, svetlo siva, sivo modra, sladodolna, pa tudi temnejši odtenki sive, barva niklja in canna fucile; vse tja do črne.

Linije so enostavne, čiste, precej ravne. Na eni strani so poudarjene oglate pete in konice, na drugi pa so še vedno zelo v trendu asimetrične in ovalne linije.

Zadnja novost so kyle pete in podplati v vseh izvedbah – elegantni so oblečeni v usnje in bolj športni iz umetnih materialov. Zelo modni so natikači ter tip sandale, ki jo vsi poznamo pod imenom »japonka«.

Sandali so velikokrat iz ozkih pasčkov (ploščatih ali klobasastih), velikokrat so kombinirani z elastič-

nimi trakci okoli gležnja. Zelo modno je velkro zapenjanje; tudi na elegantnih modelih. Okrasi so zaponke, če so pojavljajo, so majhni, nežni, v barvi niklja in canna fucile. Zelo je poudarjeno udobje – latex pene pod steljko. Na prvem mestu med materiali so svetleči: laki, perlato nape, ševroji, svetleč tekstil. Veliko se pojavlja tudi rips.

Zelo v trendu so udobni, casual čevlji – za postit čas, za pohajkovanje, za sproščujoče gibanje po mestu (grupa Andy, Kim, Jody, Luka). To je zelo poudarjeno udobje, lahкотnost, mehki materiali, – velur, ševro, rips. Barve so svetle: beige, camel, olivno zelena, peščena.

Majda Trček

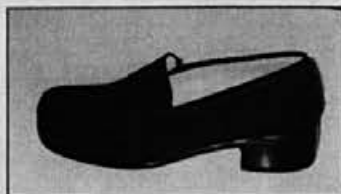
Salonka z modnimi linijami; oglat konica in peta.

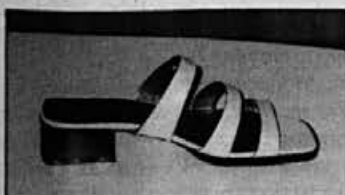
Nov korak smo napravili tudi pri moški obutvi z grupo Luka.

Model iz skupine Anita, pri kateri je za naslednjo sezono največ naročil.

Nova skupina obutve Jody. Čevlji združuje eleganco, modo šport in udobnost.

V leto 2000 zelo moderni natikači v svetlih barvah.

V pretekli pomladno poletni sezoni je bila med kupci zelo dobro sprejeta grupa Kim, zato smo za naslednje leto pripravili še več različnih modelov v različnih barvah.

Prenove prodajaln se vrstijo tudi v Alpini Impex

Ob odprtju prenovljene prodajalne v Sarajevu so proslavili tudi 45-letnico Alpine v BiH.

V torek, 28. septembra 1999 je bila po adaptaciji ponovno odprta prodajalna Sarajevo I v ulici Maršala Tita 31.

Za adaptacijo smo se odločili predvsem zato, ker je bila prodajalna, ki je v centru mesta, ena najslabših v tem delu mesta. Bila je prva Alpinina prodajalna in je pred kratkim praznovala 45-letnico obstoja, zato smo prenovi povezali tudi s tem jubilejem.

Ker lokal ni naša last, smo morali najprej zagotoviti obratovanje za daljše najemno obdobje, kar nam je tudi uspelo. Ker je prodajalna v eni od najlepših in spomeniško zaščiteneh zgradb iz časa Avstroogrske vladavine, smo se morali prilagoditi zahtevam Urada za spomeniško varstvo. Ureditev lokala je ob upoštevanju vsega navedenega projektiral diplomirani arhitekt Marko Šenk, ki projektira tudi za naše prodajalne v Sloveniji. Pri opremitvi smo se odločili za tipizirano opremo, ki jo zadnje čase vgrajujemo v vse Alpinine prodajalne in je tudi v tem prostoru prišla do polnega izraza. Popraviti smo morali tudi celotno fasado zgradbe, tako da lahko rečemo, da je trenutno to eden najlepših, če ne celo najboljši lokal v Sarajevu. Z preureditvijo je prodajalna pridobila tudi dodatnih 20 m² prodajnega prostora.

Odprtje prodajalne smo popestrili z modno revijo pred vhodom v prodajalno. Zanimanje je bilo takšno, da je bil za nekaj minut, zaradi množice obiskovalcev, zaprt celo promet. Po reviji je direktor komercialne Alpine Impex goste (med njimi tudi predstavnike slovenske ambasade v BiH) povabil na ogled prodajalne. V nagovoru je nanizal nekaj podatkov o poslovanju Alpine kot celote, s poudarkom o poslovanju Alpine Impex v BiH. Adaptacija bo vsekakor utrdila ugled, ki ga Alpina uživa v Sarajevu in BiH sploh, hkrati pa prispevala k povečanju prometa.

Pred časom smo v BiH odprli še dve novi pogodbeni prodajalni, in sicer v Gorazdu in Gračnici. Delno smo preuredili tudi prodajalno v Zenici. Tu smo opravili predvsem nujna gradbena dela, saj je obstajala nevarnost, da bi se prodajalna porušila. Notranjost pa bo morala še nekaj časa ostati taka kot je. Nekdanjo prodajalno Sarajevo III pa smo organizirali za prodajo, kot industrijsko prodajalno. Porušeno prodajalno Sarajevo II smo začasno usposobili toliko, da imamo v njej skladišče za prevzem in odpremo blaga po prodajalnah.

Miha Govekar

Prodajalna Sarajevo I. je trenutno eden izmed najlepših, če že ne najboljši lokal v Sarajevu.

Zunanost prodajalne v Zenici.

Odprta največja prodajalna Alpine v svetu

Malo je Slovencev, ki ne bi kje slišali ali zasledili, da je Mercator odprl svoj prodajni center v Ljubljani, točneje v Šiški. In veliko je takih, ki jih je že prvi dni zmagala radovednost in so si center tudi ogledali. In če je človek že tam, mora tudi nekaj kupiti. Lepo urejene prodajalne in blago, kar samo kliče, da ga vzameš in da postane tvoja last. Pa še popusti so vabili.

In tako se je prve dni v centru trlo ljudi. Čeprav ima center tudi lepo urejena parkirišča z dodatno parkirno hišo v kleti, je bilo prve dni avtomobilov preveč in redarji so komaj uspevali usmerjati gost promet. Tudi v prodajalnah je bila gneča in upamo, da bo tako tudi ostalo. Res da se vsaka stvar nekoliko poleže in da za prvim navalom pride mirnejše obdobje. Toda upamo, da bodo kupci tudi v bodoče zadovoljni in da bodo radi prihajali v ta center. Mogoče jih bo privabil nov, zelo zanimiv odpiralni čas. Center je med delavniki in tudi v soboto odprt kar do 21. ure. Kdor nima časa med tednom, pa bo lahko na enem mestu opravil večino nakupov, in vse kar sodi zraven, tudi v nedeljo. Pa tam ni le prodajaln. V centru so lokali, kjer si po napornih nakupih lahko privoščimo kavico ali osvežitev, lahko pa se tudi dobro, in pravijo, da tudi po zmernih cenah, najemo. Lahko si polepšamo frizure, otroci se zamotijo na igrišču. Ker pa je vse to treba tudi plačati, mora biti v bližini tudi banka, ali pa vsaj bankomat in tudi to dvojce se najde tam.

Tudi prodajalne so zelo raznovrstne. V centru najdemo cvetličarno, živila, knjigarno, športna oblačila in opremo, elegantnejša oblačila in modne dodatke in še kaj. Skratka vse na enem mestu.

Za nas pa je seveda najpomembnejše to, da smo tudi kot Alpina prišli zraven. Pravijo, da je bila konkurenca huda, vendar nam je uspelo. To je bil prvi uspeh. Sedaj pa jih pričakujemo še več; eden izmed njih in najpomembnejši pa so zadovoljni kupci, ki se bodo radi vračali k nam.

Alpina je svoja vrata odprla 24. avgusta. To je bil za Alpino pomemben dan. Odprtje nove prodajalne smo združili tudi z praznovanjem ob uspešnem zaključku dokapitalizacije Alpine.

Povabljeni so bili nekateri gostje, pripravili smo modno revijo, na kateri je bil prikaz modelov za sezono jesen zima 1999/2000. Spregovoril je generalni direktor mag. Martin Kopač, nato pa besedo povzel predstavnik Evropske banke za obnovo in razvoj Marco Toselli. Na koncu je zapela vsem dobro poznana Darja Švajger, kar je slavnostnemu trenutku dalo še poseben čar.

»S ponosom rečemo, da smo se zbrali v največji prodajalni Alpine na svetu.« To ni le šala. Alpina je res v svetu, saj ima poleg trinštirideset prodajaln v Sloveniji, še petindvajset prodajaln na Hrvaškem, enajst v Bosni in Hercegovini ter eno na Madžarskem, odprtje druge pa načrtujemo še v tem letu,« je ob slavnostnem nagovoru dejal generalni direktor mag. Martin Kopač.

»Torej v največji Alpini na svetu, dovolite, da vas prisrčno pozdravim,« je nadaljeval mag. Martin Kopač in se spomnil pomembnejših gostov, poslovnih partnerjev, lastnikov podjetja, članov organov upravljanja in nadzora. Ob tem ni

Prodajalna v Mercatorjevem centru je največja Alpina prodajalna in meri 436 m². Vrednost investicije je bila 60 milijonov tolarjev. V prodajalni bo zaposlenih 8 prodajalcev. V njej naj bi na leto prodali 40.000 parov obutve v vrednosti 200 milijonov tolarjev.

pozabil tudi vseh tistih, ki so se trudili, da je prodajalna postala takšna kot je danes. Povedal je tudi, da je odprtje te prodajalne združeno s praznovanjem ob zaključku za Alpino pomembnega dogodka, to je finančnega prestrukturiranja, ki smo ga izvedli s pomočjo in v sodelovanju z Evropsko banko za obnovo in razvoj.

Spregovoril je tudi predstavnik Evropske banke za obnovo in razvoj in član nadzornega sveta Marco Toselli. Povedal je, da je zelo vesel, da lahko sodeluje na tej prireditvi. Pred dvema letoma je v okviru Evropske banke pričel sodelovati z Alpino. Tedaj je projekt vodil še mag. Franci Mlinar, nadaljeval pa ga je sedanji direktor mag. Martin Kopač.

Evropska banka pomaga podjetjem, za katere po preverjanju

Prodajalna je urejena na samopostrežen način, kjer kupci lahko sami pogledajo in pomerijo obutev.

Kolektiv prodajalne Ljubljana V.: Marjeta Kastelic, Mira Milavec, Irena Romšak, Veronika Jambrošič, Denis Vidergar, Jovan Mitrovič, Nina Burnik, Enis Tatarovec.

poslovanja ugotovi, da so sposobne doseči določene rezultate, vendar jim zaradi okoliščin v preteklosti to ni uspelo. V ta projekt je bilo vloženo veliko truda tako pri Evropski banki kot tudi v Alpini. Marco Toselli je na koncu dodal, da je zelo vesel, da je odprta prodajalna Alpine, ki jo lahko postavimo ob bok sodobnim prodajalnam v Londonu, Milanu ali drugih trgovskih središčih.

Za odprtje take prodajalne je potrebno mnogo truda in sredstev. Investicija mora imeti podporo, ne samo prvega moža Alpine, temveč je bila odločitev, da izpeljemo ta projekt, podprta tudi od ostalih vodilnih v podjetju. Zbrani ob slovesnem dogodku, so povedali, kako oni gledajo na ta dosežek in na dogajanje ob odprtju prodajalne?

Mag. Martin Kopač, generalni direktor: »To je velik dogodek za Alpino in to kar dvakrat. Prvič, ker smo zaključili dokapitalizacijo, in drugič, ker smo odprli to prodajalno. Projekt dokapitalizacije se je za Alpino, za njene lastnike, prav tako za zaposlene, dobro končal. Dokaz, da je to res, pa je tudi odprtje te prodajalne. To je največja prodajalna Alpine, z najsodobnejšim sistemom prodaje, varovanja, predstavitve. Kot je povedal že Marco Toselli, bi tako prodajalno lahko s ponosom postavili kjerkoli v svetu. Odprtje prodajalne je tudi dokaz, da stojimo trdno na nogah. Če bomo v Alpini v tej smeri tudi nadaljevali, se nam ni treba bati za prihodnost.

Rad bi poudaril, da nam je evropska banka poleg sredstev in strokovnega svetovanja, kar bo

oboje pripomoglo k nadaljnjemu razvoju podjetja, s svojim pristopom v Alpino, povečala tudi ugled. S tem, ko so se odločili sodelovati z nami, so dokazali, da nam verjamejo, da smo podjetje, od katerega pričakujejo, da je zmožno doseči več in delati še bolje. Tudi zaradi tega se nam odpirajo dodatne možnosti in prepričan sem, da jih bomo izkoristili.»

Mateja Debeljak, direktorica financ in računovodstva: »V Alpinini novi prodajalni se bodo obiskovalci prav gotovo dobro počutili. Prodajalna kljub svoji velikosti deluje izredno prijazno. Je prostorna, sodobna in sveža. V takšnem prijetnem ozračju se obiskovalec praviloma posveti izključno nakupu oziroma ogledu kolekcije, ne vpraša pa se, koliko truda je bilo vloženo v takšno prodajalno. Verjamem, da se bodo vsi organizacijski, izvedbeni in drugi napori potrdili tudi z uspešno prodajo, ki mora na koncu opravičiti tudi finančni vložek.«

Aleš Dolenc, komercialni direktor: »Srečni smo, ker smo dokončali ta projekt. To je v Alpini nekaj novega. Izvajalci del so bili isti kot običajno. Med seboj se že dobro poznamo, kar je vsem skupaj olajšalo delo. Je pa to za nas nov izziv. Tako velike prodajalne do sedaj še nismo imeli. Menjamo tudi način prodaje. Začetek je zelo lep. Upam, da bodo rezultati tudi čez nekaj mesecev, ko se bo prvi naval poлегel, taki kot smo si želeli.«

Franci Kavčič, direktor programa modne obutve: »Prodajalna je podobna prodajalni v Franciji, kjer tudi mi prodajamo. Zadovoljen sem. Res, da bo potrebno delno poskrbeti še za ponudbo. To je center, kamor bo zahajalo veliko ljudi. Prodajalni želim čim več uspeha ter čimboljše sodelovanje tudi z našim modnim programom; da bi bili zadovoljni z našimi izdelki.«

Primož Kopač, direktor domače prodaje: »Lepo je, da ima tudi Alpina prodajalno v takem poslovnem centru. Veseli smo, ker nam jo je uspelo urediti v tako kratkem času. Prodajalna je prva, ki je tudi grafično opremljena tako kot zahtevajo sodobni trendi.«

Zoran Kopač, direktor splošno kadrovskega sektorja: »Prodajalna je lepa. Ta velikost me je presenetila. Doslej sem bil navajen manjših prodajal in tako veliko prostora nisem pričakoval. Zadovoljen sem. Veseli pa me, ko vidim, da se tudi prodaja in upajmo, da bo tako tudi naprej.«

Janko Rejc, tehnični direktor: »Modna revija je bila lepo pripravljena. Upamo, da bo tudi prodaja uspešna.«

Za mnenje smo povprašali tudi predsednika nadzornega sveta mag. Bogomirja Filipiča.

Mag. Bogomir Filipič: »Prodajalna je res lepa. Upamo, da bo takih prodajnih točk v Sloveniji, pa tudi drugod, kmalu še več. To je eden prvih korakov k globalnemu trženju Alpininih proizvodov v večjih prodajnih centrih. Čestitam za tak dosežek.«

Med povabljenimi je bil tudi Drago Cosutta, direktor Alpine Italije.

Drago Cosutta: »To je nekaj novega v obdobju Alpine. To je nova prodajalna in podobne naj bi bile vse naslednje. Čudovita je; Alpina jo potrebuje. V Italiji so tudi podobne prodajalne, a če jo primerjam s prodajalnami v bližini Trsta, je ta najlepša.«

Kaj pa menijo prodajalci in prodajalke, ki bodo delali v tej prodajalni?

Mira Milavec – poslovođkinja: »To je čisto nekaj novega.

V prodajalni poleg Alpininih izdelkov prodajajo tudi obutev Tola iz Šentjurja, Bora iz Dolenjskih Toplic in Kopitame Sevnice. To je skupni projekt, ki ga podpira tudi Ministrstvo za delo Republike Slovenije. Podjetja sama določajo svojo ponudbo, cene in sama skrbijo za reklamo. Imajo določene prodajne prostore oziroma točno določene police; lahko bi rekli prodajalne v prodajalni. Blago za dogovorjeno provizijo prodajajo prodajalci Alpine.

»Zahvaljujem se Alpini za pomoč pri opremlitvi iz Izrael. Čevlji so fantastični in jaz vam jih priporočam,« je dejala Darja Švajger – Mohorič, ko je z občutkom in izvrstnim glasom odpela skladbo, s katero se je predstavila na letošnjem izboru za evrovizijsko popevko.

Imamo nov, samopostrežen način prodaje. Veliko je bilo dela in mnogo neznank. Deset dni smo delali po cele dneve, da smo prodajalno uredili tako kot je. Klasična prodaja, kot smo jo bili navajeni prej, nam je bolj domača. Pri klasičnem načinu ni bilo težko urediti prodajalne in to v precej krajšem času, nov sistem pa je zahteval več.

Žal mi je sicer, da ni še vseh Alpininih modelov, ker nekoliko zamujajo s proizvodnjo. Znašli smo se in nekaj čevljev pripeljali tudi iz drugih naših prodajal. Prodaja je dobro stekla. Seveda je nekaj pripomogla tudi dobra reklama. Kupci se morajo privaditi samopostrežnemu načinu nakupa obutve. Sedaj v Alpininih prodajalnah tega nismo poznali. Kupec sam vzame čevlje, jih pome, pregleda in ko se odloči, jih odnese k blagajni in poravnava račun. Če rabi pomoč, je na voljo tudi prodajalec, da mu pomaga, svetuje. Če pa tega ne želi, lahko izbere čisto sam. Predvsem na športnem oddelku bo potrebno nekaj več svetovanja, saj moramo kupca seznaniti tudi z nekaterimi tehničnimi podatki. Je pa prodajalna dovolj pregledna. Prodajamo vse, kar izdeluje Alpina.

Imamo tudi skladišče, vendar je v primerjavi s prodajalno zelo ma-

jhno. Skladišče je samo za dopolnitev prodajnih polic.«

Kako pa delovni čas in sodelavci?

Mira Milavec: »V prodajalni nas je zaposlenih osem. Imamo tudi (nadaljevanje na 10. strani)

Trenutno zelo zadovoljna. Seveda so določene stvari, ki se jih bo potrebno še temeljito dogovoriti. Mislim, pa da smo kar dobro začeli,« je povedala poslovođkinja nove prodajalne Mira Milavec.

(nadaljevanje z 9. strani)

poseben odpiralni čas. Prodajalna je odprta tudi v soboto popoldne in v nedeljo do 15. ure. Tako da bomo delali na tri izmene. Računam, da bo popoldne promet večji, pa tudi v soboto pričakujemo veliko kupcev. Tudi za nedeljo mislim, da bo od začetka kar precej obiska.

V prodajalni so zaposleni štirje povsem novi delavci, štirje pa smo prerazporejeni iz drugih prodajaln v Ljubljani. Do sedaj sem z vsemi zadovoljna. So pridni, delavni. Nekateri se bodo morali privaditi še za delo na blagajni in se poučiti o značilnostih naših modelov. Kupcem moramo znati pravilno svetovati.

Irena Romšak: »Vse je na novo. Prej sem bila zaposlena v privatni prodajalni. Bila sem zelo vesela in hkrati presenečena, ko sem izvedela, da sem bila izbrana med toliko kandidati. Zaenkrat sem zelo zadovoljna. S sodelavci se dobro razumemo. Tudi glede delovnega časa se bomo prilagajali.«

Enis Tatarovac: »Že prej sem bil zaposlen kot prodajalec. Delal sem tudi v prodajalni znane firme Nike, kjer je bil podoben sistem dela. Zelo sem zadovoljen, ker sem bil izbran v Alpini. Ponosen sem, ker delam v največji prodajalni Alpine. Tudi z delavnikom sem se sprijaznil. Izbral sem poklic prodajalca in se moram prilagajati. Rad delam z ljudmi, z njimi lahko navežem stike. Pozdravljam vse delavce Alpine in želim, da bi delali dobre čevlje.«

Enis Tatarovac

Nina Burnik: »Mislim, da smo pridni. Imamo veliko čevljev, ki jih bomo skušali kar najbolje prodati. Začetek je bil sicer naporen, toda prodajalna je zelo lepa in sem zadovoljna.«

Denis Videgar: »Presenečen sem nad dobrim kolektivom. Imam se super. Smo najboljši in potrudili se bomo, da bomo to tudi dokazali.«

Veronika Jambrošič: »V Alpini sem že dvanajst let. Prej sem delala v Ljubljani I. Prodajalna mi je zelo všeč in upam, da bo cilj, ki smo si ga zadali glede prodaje tudi izpolnjen. Vzdužje v prodajalni je enkratno, s sodelavci se odlično razumemo. Tudi kupci so prijetni in prijazni, mislim, da so tudi oni zadovoljni.«

Jovan Mitrović: »V Alpini sem opravljal pripravniško prakso. Vesel sem, da so me razporedili v novo prodajalno. Tudi kupci, ki prihajajo, pravijo, da imamo lepo urejeno. Tudi z našimi modeli so zadovoljni in vesel sem, ko slišim, da pripovedujejo, da so letošnji modeli

Nina Burnik

Irena Romšak

Prve dni je prodaja presegla vsa pričakovanja. Za blagajno Jovan Mitrović.

bolj udobni, mehkejši, lepši. Upam, da bo tako tudi naprej...

Prodajalna je odprta. »Prodajati obutev pomeni osrečevati ljudi: kupce z modeli, ki so si jih zaželeli, izdelovalce pa z uspešno prodajo

izdelkov,« je zapisal Ludvik Jevšenak v knjigi Tako se uspešno prodaja. Torej, Ljubljana V. – naj vam uspe ta moto.

Jožica Kacin

Katja Frelih z družino in novim modelom Alpininih gorskih čevljev Teton v Andih

Čeprav se včasih pritožujemo nad »zaplankanimi« žirami in žirovci, pa v drugi sapi lahko ugotovljamo, da imamo zelo veliko ljudi, ki so ponesli naše ime v svet in ki se ukvarjajo z najrazličnejšimi dejavnostmi. Ena izmed takih zanimivih ljudi je tudi Katja Frelih. Po poklicu je diplomirana ekonomistka in je zaposlena v Alpini kot nabavni referent. Najprej je kot štipendistka Alpine končala višjo usnjarsko šolo, toda žilica po znanju jo je vodila naprej na Ekonomsko fakulteto v Ljubljani. Letos poleti jo je skupaj s fantom Matjažem in še dvema prijateljskima, mahnila na samostojno alpinistično odpravo v Ande Cordillero Blanco. Tam so bili od 8. julija do 12. avgusta.

Delo življenje: Katja, kako da ste se odločili, da greste na tako turo?

Katja Frelih: Poznala sem gorskega vodnika, ki je bil v Peruju že pred dvema letoma. Pogovarjala sva se, da bi se dalo z nekaterimi vrhov tudi smučati. Sama se že dalj časa ukvarjam s turno smuko in možnost se mi je zdela vabljiva. Odločili smo se in se odpravili v Peru.

Delo življenje: Kako ste preživeli teh pet tednov?

Katja Frelih: Najprej smo opravljali aklimatizacijske ture. To so vzponi okrog 5500 metrov nadmorske višine, ki so bili namenjeni privajanju na višino. Najvišji vzponi pa so bili preko 6000 m. Kot alpinistična odprava smo večino

časa preživeli v gorah. Spali smo v šotorih v baznih taborih. Kuhali smo sami in še to preproste jedi kot so juhe ali kaj podobnega, kar je bilo pripravljeno hitro in z malo truda. Večino hrane smo kupili kar tam, saj je tudi cenejša. S sabo smo morali imeti veliko pijače, prehranjevali smo se tudi s suhim sadjem, čokolado in podobnim. Sploh pa, visoko v gorah, ne moreš veliko jesti. Eni shujšajo, jaz nisem. Med redkimi oddihi v mestu smo si ogledali nekaj kulturnih znamenitosti mesta in obiskali arheološko središče Chavin. Udeležili smo se tudi ekshibicijske tekme v alpskem smučanju na edinem visokogorskem smučišču Pastoruri (5200 m). Za dvema Švicarjema sem pristala na tretjem mestu.

Delo življenje: Ste se srečali tudi s tamkajšnjimi prebivalci?

Katja Frelih: Z domačini smo se težko sporazumevali, ker znajo večinoma samo špansko. Pogovarjali smo se bolj z rokami, proti koncu pa smo tudi sami poznali že nekaj njihovih besed.

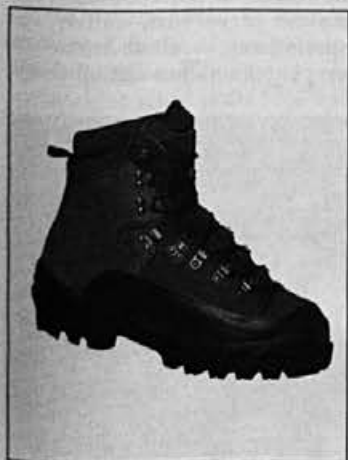
Drugače pa tam vlada velika revščina. Ljudje se ukvarjajo s kmetijstvom, industrije ni. Najbolj prišrčni pa so, kot povsod po svetu, otroci. Prihajali so do nas in prosili za darila.

Ponavadi sem imela zanje pripravljeno veliko vrečo bonbonov, ki sem jim jih razdelila in bili so neizmerno hvaležni zanje.

Delo življenje: Je bila tedaj tam še kakšna alpinistična odprava?

Katja Frelih: V Peru prihaja mnogo odprav z vsega sveta. Srečali smo tudi kar nekaj odprav iz Slovenije. Pravijo, da Žirovca srečaš povsod in tudi Žirovec Beno Kavčič je bil prav tedaj v eni izmed skupin. Srečali se sicer nismo, ker smo bili tisti dan, ko se je njegova odprava mudila v mestu, mi visoko v gorah, toda vedeli smo, da smo blizu.

Delo življenje: Za tako opravilo je potrebna tudi dobra oprema.

Čevlji Teton, primeren za zahtevnejše gorske ture.

Katja Frelih: Da. Biti moraš primerno obut in oblečen. Mi smo imeli sicer srečo, saj smo imeli ves čas zelo lepo vreme. Preden smo prišli v Peru, pa je tam tri tedne deževalo, v gorah pa snežilo. Toda kljub lepemu vremenu so temperaturne razlike med nočjo in dnevom zelo velike. Ker so bile ture dolge in zahtevne, smo se morali velikokrat odpraviti že ponoči, da smo lahko podnevi dosegli cilj in se vrnili v tabor.

Delo življenje: Kot Alpinina delavka, ste potem imeli primerne obutev?

Katja Frelih: Da, z obutvijo sem bila zelo zadovoljna. Testirala sem nov model Alpininih planinskih čevljev. Bili so odlični. Ni me zeblo, niso premočili, čeprav smo veliko hodili po snegu. Podplati Vibram so zelo primerni za dereze, ki sem jih veliko nosila in se dobro primeljo skalne podlage. Tudi Matjaž je imel Alpinino obutev. Testiral je planinski čevlji Triglav, vendar ni bil najbolj zadovoljen. S tem ne mislim reči, da ta čevlji ni dober, vendar pa je primeren za planinske ture v naših gorah ali Alpah, manj pa za vrhove kot so v Andih.

Delo življenje: Kaj pa smučanje, ste tudi tu uporabili Alpinin model?

Katja Frelih: Ne. Z veseljem bi testirala tudi Alpinine pancarje, toda pri nas za turno smučanje nimamo primerne obutve. Za tako smučanje moramo imeti posebne pancarje z gumijastim podplatom in z možnostjo preklopa za hojo ali smučanje.

Delo življenje: Kako pa je bilo na smučanju? Sliši se, da ste prva Slovenka, ki se je spustila s smučkami iz takih višin.

Katja Frelih: Da, res je. Med Slovenkami sem sedaj prva, ki je

Seveda pa na takem smučanje preži mnogo nevarnosti kot so razpoke in seraki. Presmučala sva 1600 m višinske razlike, v efektivno dveh urah in pol. Nekaj odsekov je bilo zelo strmih, tudi do petdeset stopinj naklona, vendar sva smučala brez prekinitev oziroma snemanja smuč. Jaz sem za vsak primer imela na sebi varovalni pas. Spremljal naju je tudi Matjaž, vendar brez smuč in če bi bilo potrebno, bi me lahko varoval. Matjaž je bil tudi najin neuradni fotograf.

Katja in Matjaž na vrhu 6354 m visoke gore Chopicalqui. Foto: Roman Mihalič

smučala z 6354 m nadmorske višine. S prijateljem, ki sem ga spoznala med odpravo, sva se spustila z vrha gore Chopicalqui. Gora je sicer zelo obiskana, vendar ne kot smučarski cilj. Njena jugozahodna stran, ki je v celoti pokrita s snegom, omogoča tudi to.

Delo življenje: Prijatelja ste spoznali kar na odpravi. Kaj če bi njega ne bilo, bi smučala sama?

Katja Frelih: Da. Tako sem nameravala. V naši odpravi sem imela smučke samo jaz in če ne bi srečala Romana, bi smučala sama. Tako pa je bilo bolj prijetno, saj ima človek drugačen občutek, če je z njim še nekdo.

Delo življenje: Je bilo smučanje naporno?

Katja Frelih: Skoraj teže je bilo priti na vrh gore. Vso opremo s smučmi vred je potrebno prinesiti na vrh. Bil je mraz, pozna se tudi višina. Do štiri ali pet tisoč metrov planinec nima občutka, da je redek zrak, ko pa se vzpenja preko pet tisoč, je dihanje že precej težje.

Tudi spust je bil naporen. V prvi polovici je bil sneg težak tako imenovan klošast napihan sneg, spodaj pa je bilo bolj južno in tako smučanje lažje. Skušala sva se čim bolj držati gazi, po kateri sva šla na vrh ter iskala naravne prehode.

Čevlji Tibet nad medvede in jelene v močvirnatih divjinah Kanade

Ljudje smo večni popotniki. Nekateri manj, drugi več, nekateri samo v sanjah, drugi zares, odhajamo v nepoznane tuje dežele in tam iščemo svoj mir, zadovoljstvo in veselje. Eden takih popotnikov, ki se je odpravil iskat svoja doživetja je tudi Janez Jamnik iz Ljubljane. Kot navdušen lovec se je septembra podal v Kanado, v provinco Quebec.

Janez se je še z nekaterimi so-mišljeniki odločil, da bo nekaj časa preživel v nedotaknjeni divjini, brez obremenitev civilizacije kot so radio, telefon, ceste, avtomobili in podobno. Področje ni naseljeno, prvo večje mesto je bilo 250 kilometrov stran od njihove nastanitve. Spali so v montažnih kolibah, ki so postavljene ob večjih jezerih in rekah. Narava je neomadeževana, čista, vidljivost neverjetna, vidi se kilometre in kilometre daleč. Naokrog se sprehajajo razne živali, volkovi, medvedi, lisice, severni jelenci, gosi, race... Kot zanimivost je Janez povedal tudi, da se živali, vključno z medvedi, veliko prehranjujejo z borovnicami, ki jih je tam na pretek. Pa tudi vode ne primanjkuje. Pokrajina je sicer hribovita, vendar se močvirja vrstijo vsepovsod. Ni važno ali stojimo na griču ali v dolini, povsod curlja voda, teče hudournik, stoji luža.

Jožica Kacin

(nadaljevanje na 12. strani)

Naši čevlji so se dobro odrezali tudi v puščavi. Da smo nekaj prispevali priča tudi naš znak na avtomobilu, ki stoji na prostrani planjavi med puščavskim peskom.

(nadaljevanje z 11. strani)

In kaj človek v teh pogojih najbolj rabi? Ker smo Alpina, bi lahko zatrдили, da dobre čevlje.

Tudi Janez se je strinjal. In strinjal se je tudi, da so bili naši čevlji Tibet, ki so ga spremljali na tej poti, dober tovariš ter povedal: »V teh pogojih morajo biti čevlji res kvalitetni. Čevlji, ki sem jih nosil, so bili odlični do trenutka, ko jih je od zgoraj zalila voda in so bili popolnoma premočeni. V takih premočenih čevljih sem nato hodil še ves dan, da je notri delalo kar "škrom, škrom," je slikovito opisal. Čevlje sem potem posušil, toda odslej so vzdržali le nekako do polovice dneva, nato pa se je pričela v njih nabirati voda. Na žalost sem doma pozabil zaščitni sprej in si zato nisem mogel z ničemer pomagati. Toda sedaj so čevlji že doma, očiščeni, zaščiteni in še jih bom uporabljal,« je Janez Jamnik za-

V pogojih, kakršni vladajo v kanadski divjini, morajo biti čevlji zelo vzdržljivi.

ključil, svojo zanimivo zgodbo o divjini, njeni lepoti in Alpininih čevljih.

Jožica Kacin

Karin Moroder tekačica na smučeh z Alpininimi čevlji zadovoljna

Karin Moroder je tekačica na smučeh. Tekmuje v italijanski državni reprezentanci. Njena specialnost je sprint na krajše proge, pa naj bo to v klasiki ali v skating tehniki. Tri sezone tekmuje z našimi tekaškimi čevlji in pravi da je z njimi zadovoljna.

V začetku meseca septembra je Karin obiskala Alpino. Z jesenjo se pričene tekme v smučarskih tekih, zato morajo tekmovalci urediti vse potrebno. Karin se je odločila, da bo tudi letošnjo sezono obuta v naše tekaške čevlje, kar je seveda vzpodbuda in lepo priznanje tudi za nas.

Pred začetkom sezone je potrebno poskrbeti za opremo. Karin Moroder pravi, da je z našimi čevlji zadovoljna.

Delo življenje: Karin, kako da ste se odločili za naše tekaške čevlje?

Karin Moroder: Prej sem imela čevlje vaše konkurence, vendar z njimi nisem bila zadovoljna.

Preizkusila sem vaš sistem vezi in obutev ter ugotovila, da mi ustreza. Sedaj že od sezone 1994/95 tekmuje z vašimi čevlji in sem zadovoljna. Pogodbo bomo podaljšali tudi za letošnjo sezono.

Delo življenje: Kateri so vaši največji uspehi na tekmah?

Karin Moroder: Tekmujem v državni ekipi Italije in dosegam kar lepe uspehe. Največji uspeh pa je bronasta medalja v štafeti na svetovnem prvenstvu v Naganu.

rolkah. Tekmovala bom v svetovnem pokalu. Pričakujem, da bom največ dosegla pri sprintih. To je bolj nova disciplina, kjer tekmuje mo na izpadanje.

Delo življenje: Jutri tekmuje tudi na mednarodnem tekmovanju na tekaških rolkah v Trzinu?

Karin Moroder: Da, jutri bom natopila v Trzinu. Upam na dober rezultat, vem pa da imam ob sebi tudi odlične domačinke.

Tekmovalko sta ob obisku spremljala vodja marketinga Tone Kavčič in Lojze Oblak. Tone Kavčič je povedal, da ves čas spremljamo rezultate tekmovalcev, ki tekmujejo z našimi čevlji.

Skupaj s Karin je Alpino obiskal tudi trener mladinske italijanske reprezentance in Karinin zaročenec. Posebej za naš časopis je povedal, da se bosta 6. maja naslednje leto poročila.

Delo življenje: Kaj načrtujete za letošnjo sezono?

Karin Moroder: Za letošnjo sezono mislim, da sem dobro pripravljena. Testi so pokazali, da sem najboljša v italijanski ženski ekipi. Zmagala sem že nekaj tekem na ski

Pri tekačih nas predvsem zanima, kako jim ustrežata naš sistem vezi in čevlji. Karin je zaenkrat z sodelovanjem z nami zadovoljna. Kmalu bodo znani rezultati s prvih treningov letošnje sezone. Tone Kavčič je tudi povedal, da je Alpina glavni pokrovitelj teka na rolkah na prireditvi v Trzinu in da večina tekmovalcev tekmuje z Alpinino obutvijo. »Za promocijo Alpine je pomembno, da sodelujemo na taki prireditvi. Organizatorjem pomagamo pridobiti pomembne mednarodne tekmovalce, kar poveča pomembnost prireditve, s tem pa tudi naš ugled, saj imajo našo opremo« je dodal Tone Kavčič. S Karin Moroder je Alpino obiskal tudi trener mladinske italijanske reprezentance in Karinin zaročenec in menežer. »To je bila priložnost, da smo se dogovorili, da bo Alpina opremila s svojimi tekaškimi čevlji tudi prvaka in prvakinja Italije v mladinskih vrstah,« je dodal Tone Kavčič.

Karin Moroder

Jožica Kacin

Slovenski tekači z optimizmom v novo tisočletje

Na ledeniku Dachstein v Avstriji so na pripravah za tekmovalno sezono 1999/2000 reprezentanti Slovenije v smučarskem teku. Novi trener iz Finske, Jarmo Punkkinen, velik strokovnjak smučarskega teka, še prej selektor italijanske, švedske in finske selekcije, je vnesel veliko optimizma in zagnanosti med naše tekače.

Na prvem snežnem treningu je priložnost za testiranje nove opreme. Z čevlji Alpine so zelo zadovoljni. Nekaterim je potrebno posebej prilagoditi oprijem čevlja, posebno za novo disciplino, šprint, kjer tekač potrebuje optimalen oprijem čevlja za dobro vodenje smučí.

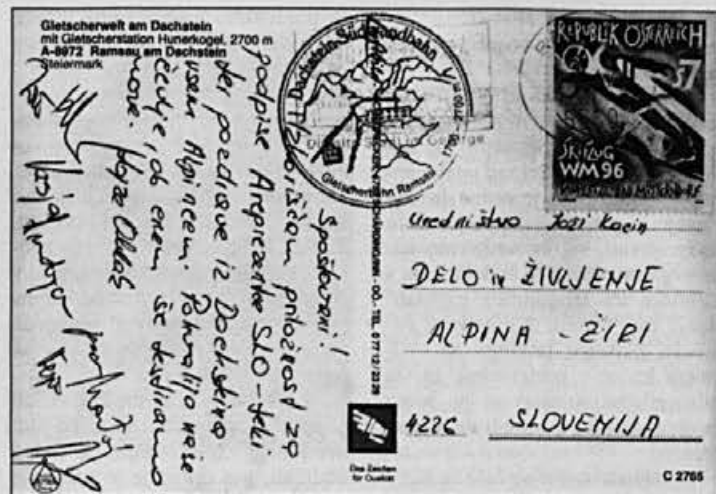
Že v pretekli sezoni je naša najboljša tekačica Andreja Mali dosegla izvrstne rezultate v šprintu. Tudi v letošnjo sezono zre z optimizmom. To je tudi svojevrstna priložnost za Alpino, da se promovira s svojimi izdelki, kar preko slovenskih tekmovalcev.

Lojze Oblak

Dan rolanja v Žireh že tretjič zapored

V soboto, 4. septembra je na šolskem igrišču v Žireh v organizaciji Roler kluba Alpina potekal športna prireditev, tokrat v žaru hokejskih palic, imenovana »Dan Rolanja v Žireh«. V nekoliko vlažnem vremenu, a vseeno razgretem ozračju, je potekal hokejski turnir na rollerjih, katerega se je udeležilo pet ekip. Zmagoslavno so odradali hokejisti ekipe iz Horjula, saj so zmagali že tretje leto zapored in za vedno odnesli prehodni pokal. Drugo mesto je zasedla ekipa RCU Prevoje, tretji pa so bili domačini.

Za Roler klub Alpine so se borili: Žiga Kavčič, Miha Jelenc, Rok Jelenc, Grega Kavčič, Blaž Fras, Jaka Toplak in Tilen Leskovar.

Nevenka Lepenik

Najboljši slovenski smučarski tekači in tekačice se dobro pripravljajo na začetek sezone. Foto: Lojze Oblak

Le s kadrom, ki bo znal delati in ki bo tudi hotel delati, se bomo obdržali

Na začetku vsakega šolskega leta napišem kratek, bolj statistično obarvan, sestavek o izobraževanju v Alpini; o kadrovskem štipendiranju, o šolanju naših delavcev ob delu in o funkcionalnem izobraževanju (tečajji, seminarji, posveti). Še nobeno leto mi članka ni bilo tako težko napisati kot letos, vzrok pa so kadrovske štipendije in štipendisti.

Presenetljiva je bila odločitev vodstva, da se kljub razpisanim štipendijam za visoke šole in fakultete, le-te ne podelijo. Razlogi so po svoje razumljivi, zaposlili bomo več štipendistov, ki zaključujejo študij, zmanjšala pa so se tudi potrebe po takih kadrih. Ampak to so razlogi za danes, kaj pa jutri?

Razočarali so kadrovske študente, saj jih veliko ni napredovalo v višji letnik. Upam, da ne bodo prizadeti tisti, ki študirajo redno in smo jih res veseli.

Velika težava in razočaranje pa je tudi šolski sistem, saj praktično ni več ne srednje in ne visoke šole, ki bi izobraževala na obutvenem področju. Le nekaj let nazaj se je visokošolski študij nadgradil z visokošolskim. Preselil se je iz Fakultete za naravoslovje in tehnologijo na Fakulteto za kemijo in kemijsko tehnologijo. Zanimanje za visokošolski strokovni študij je bilo majhno, a očitno dovolj veliko, da se je študij uvedel. Med vpisanimi je bilo tudi šest naših študentov, ki so očitno edini vzeli študij resno, saj so vsi ostali izobraževanje prekinili. Seveda je šest študentov premalo za oddelek (po šolskih merilih jih mora biti najmanj deset), zato so sedaj odveč, oziroma bi jih fakulteta najraje opizirala na kemijsko tehnologijo, ki ima prav tako premalo vpisa. Kaj naj Alpina s šestimi diplomiranimi inženirji kemijske tehnologije, ki poleg vsega za ta poklic nimajo ne ambicij, ne vesel-

ja in ne predznanja. Mislim, da je fakulteta dolžna, da jim omogoči opraviti študij do konca.

Kadrovskih študentov imamo devetindvajset, v srednjih šolah le tri (strojni tehnik, ekonomski tehnik in ekonomska gimnazija), na visokih strokovnih šolah in fakultetah jih je osemnajst, šest jih je absolventski staž že zaključilo, šole pa še ne. Dva nista uspjela na srednji šoli in bi se rada zaposlila.

S pripravništvom jih je ali bo do novega leta začelo predvidoma deset štipendistov srednjih in visokih šol, ki so končali šolanje. To je manj kot leta nazaj in več kot lani in predlani.

Tečaji tujih jezikov tečejo po ustaljenem programu, eno leto je zanimanja več, drugo manj. Tečaji so uspešnejši, odkar smo uvedli izjave, s katerimi se udeleženci zavežejo, da jih bodo redno obiskovali in uspešno končali. V nasprotnem

(nadaljevanje na 14. strani)

V začetku septembra je bila v Tržiču rolkarska tekma. Sodelovali sta tudi izvrstni tekačici Karin Moroder in Andreja Mali. Andreja je zmagala, Karin pa je bila druga. Foto: Lojze Oblak

(nadaljevanje z 13. strani)

primeru morajo povrniti stroške izobraževanja.

Naši delavci so se veliko udeleževali seminarjev in posvetovanj izven podjetja. Sprememb in novosti, ki se jih pri delu in poslovanju mora upoštevati je vedno dovolj. Znanje je potrebno dopolnjevati in nadgrajevati, saj če ne gremo naprej, gremo nazaj. V sodelovanju s Centrom za tehnološko usposabljanje smo izvedli dve uspešni delavnici oziroma treninga za vodstveni kader v proizvodnji, ki sta bila odlično sprejeta in ju bomo za dve skupini ponovili še v tem mesecu.

Oddelek obutvene šole za izdelovalce zgornjih delov obutve teče letos že tretje leto in bo pomladi zaključen. Za naslednje šolsko leto

se predvideva nadaljevanje v tako imenovanem programu tri plus dva za obutvene tehnike.

Imamo preko štirideset delavcev, ki se izobražujejo ob delu (skupaj z oddelkom obutvene šole), večina se jih šola v interesu družbe, kar pomeni, da jim Alpina krije vse stroške šolanja in študijski dopust. Tistim, ki se šolajo v lastnem interesu, ker njihovo izobraževanje ni v skladu s potrebami družbe, se na podlagi njihove prošnje omogoča en dan študijskega dopusta za vsak izpit.

Le s kadrom, ki bo znal delati (znanje in izobrazba) in ki bo tudi hotel delati (motivacija) se bomo obdržali, vse drugo je le umiranje na obroke.

Franja Novak

Čevljar – poklic z dolgoletno tradicijo – danes, kaj pa jutri?

V Žireh ima čevljarški poklic že dolgoletno tradicijo. Kot so se spreminjale razmere, se je spreminjalo tudi šolanje čevljarjev. Od tega, da so v Žiri prihajali mnogi izučeni čevljarji iz vseh koncev Slovenije, da so se Žirovci izobraževali v Žireh in da smo gostili še učence iz tedanje Jugoslavije, do tega, da se je šola preselila v večji center v Kranju. Na višjih in visokih šolah so se izobraževali v tujini, kasneje tudi v Ljubljani. In kako je danes? Če bi gledali po tem, kakšne so možnosti za izobraževanje, čevljarški poklic izumira.

Čevljarška šola v Kranju, ki so se mladi šolali na poklicni in srednji stopnji, je svoje prostore prepustila drugim bolj iskanim poklicem. Mladi se za čevljarje niso odločali in če ni bilo učencev tudi šola ni bila potrebna. V Alpini pa imamo še veliko ljudi, ki so iz generacij, ko je bilo to izobraževanje še v razcvetu. In ne samo to, da jih imamo; so tudi uspešni, saj je nekaterim uspelo priti na najodgovornejša delovna mesta.

Časopisna hiša Delo v sodelovanju z Zavodom za zaposlovanje pripravlja publikacijo KAM, v kateri skušajo osnovnošolski mladini, ki se odloča za nadaljnje šolanje, čimbolj nazorno prikazati določene poklice. In tudi na čevljarje niso pozabili. Kje se bodo mladi izsolali, za to smer, bomo mogoče ugotovili ob razpisu za leto 2000. Kakorkoli že, prišli so in nekaj naših delavcev povprašali o tem in onem v zvezi s čevljarškim poklicem. Izsledki raz-

Sodelavka Dela Nataša Vodušek se o poklicu čevljarja pogovarja z Zvonkom Kopačem.

skave naj bi bili objavljeni v publikaciji KAM 2000.

V anketi so sodelovali: Tanja Burjek, Bernard Jesenko, Zvone Kopač, Borut Filipič, Lidija Kržišnik in Peter Oblak. Odgovarjali so na določena vprašanja, nekaj vtisov o tem, kar so povedali, smo zbrali tudi za naš časopis:

Kako vas je šola pripravila na čevljarški poklic?

Skupna ugotovitev je bila, da šola sicer da določena znanja, veliko pa se mora delavec naučiti pri delu v podjetju. S šolanjem pridobimo več teoretičnih znanj. Več praktičnih znanj da srednja šola, višja oziroma visoka pa je bolj na teoretičnih osnovah. V šoli bi moral biti večji poudarek na praktičnih znanjih. Premalo je tudi znanj v zvezi z odnosi z ljudmi, kako reagirati ob različnih dogodkih. Za klasično delo čevljarja so se v šoli kar nekaj naučili, pancarji pa so v Sloveniji posebnost Alpine, zato so ta znanja pridobili šele v Alpini.

Kot kakšno bi opisali vaše delo?

Delo poteka od 6. do 14. ure. Včasih je potrebno delati tudi nadure ali podaljšati delovni čas. Dva dneva nista enaka. Vedno se dogaja kaj novega. Delo je dinamično. Izdelki so vedno drugačni, moda se spreminja. Delajo z različnimi materiali. Lepo je, če je dovolj časa, da lahko premišljeno izdelajo nameravano. Nekaj je ročnega dela, veliko pa delajo z računalniki. Sodelujejo s proizvodnjo in od tam dobijo tudi povratne informacije.

Pri organizaciji dela je zelo pomembno, da delo teče čimbolj gladko. Vedno je treba imeti pred seboj dejstvo, da so delavci plačani po učinku in da mora biti zato organizirano tako, da prihaja do čim manj zastojev in ne prepogostih menjav del.

Kaj vas pri delu veseli?

Dinamično in razgibano delo. Vedno je kaj novega. Mnogo je stikov z ljudmi. Vprašani se ukvarjajo z različnimi področji. Nikdar ni dolgčas. Delavec je zadovoljen, ko vidi, da poteka vse tako kot mora. Lepo je, ko se izdela nova kolekcija in ko ugotovijo, da je model, ki se je izdelal tudi z njihovo pomočjo, uspel, predvsem pa, da so kupci z njim zadovoljni.

Slabosti vašega dela?

Nepravilen pretok informacij. Pri delu z ljudmi pride do različnih situacij, ki se jim je potrebno prilagajati. Ljudje nismo vsak dan enako

razpoloženi. Pojavljajo se razne napake, ki jih ne moremo predvideti. Čevlji pa naj bi bili izdelani brezhibno. Vedno zmanjkuje časa. Vzorcem bi morali posveti več pozornosti. Ne bi smeli preveč hiteti, pa tudi pri materialih ne bi smeli preveč varčevati. Zaradi nepravočasne dobave materialov prihaja do pomanjkanja dela, kar vnaša nezadovoljstvo. Zaradi različnih odsotnosti je potrebno nadomeščanje, kar poruši ritem dela.

Kako je z dodatnim izobraževanjem?

Dodatno se izobražujemo preko različne strokovne literature, največ novega pa vidijo na sejnih in obiskih v tujih podjetjih. V Alpini so organizirani tečaji, predvsem tujih jezikov, ki jih lahko obiskujejo.

Kaj bi svetovali nekemu, ki se bi odločal za čevljarški poklic?

Poklic, ki si ga človek izbere, mora opravljati s srcem. Če je človek vztrajen, ima voljo in znanje, so možnosti povsod.

Kdor bi se odločil za ta poklic se mora zavedati, da bo moral obvladati tudi delo z računalnikom. Razvoj gre tudi v čevljarški industriji z naglico v to smer, da bodo vse obdelave računalniške. Kdor hoče opravljati ta dela, mora biti natančen. Vedno se mora prilagajati novim tehnologijam. Poklic čevljarja sicer trenutno ni stimulativen, vendar kdor vztraja, tudi uspe.

Jožica Kacin

Popravek

V prejšnji številki časopisa Delo življenje nam je nekoliko zagodel tako imenovani tiskarski škrat, ki mu ponavadi pripisujemo vse napake, čeprav se v večini primerov lahko poišče krivec tudi drugje.

V članku z naslovom Izobraževanje in usposabljanje za kakovost avtorice Lidije Kržišnik je bila v drugem odstavku drugem stavku izpuščena vrstica. Pravilno se glasi: »Uvajanje višjih zahtev kakovosti se začne in konča z izobraževanjem. Izobraževati bi se morali vsi, od direktorja do delavca na traku, kajti največji problem pri uvajanju nove filozofije na področju kakovosti ni v tem, ker ljudje kakovosti ne poznamo, temveč v tem, ker mislimo, da jo poznamo.«

Za napako se opravičujemo.

»Dragi starši, veliko stvari nam pripovedujete, živite pa drugačno življenje. S svojimi dejanji pokažite, kako je treba živeti,« so v svojem jeziku prepevali gostje iz Zambije, ki so Žiri obiskali 22. septembra.

Francu Modrijanu v slovo

Konec poletja smo se za vedno poslovili od našega dolgoletnega delavca in

upokojenca Alpine Franca Modrijana, rojenega leta 1930, iz Župančičeve ulice v Zireh.

Svojo delovno pot je v Alpini pričel julija leta 1959. Pred tem si je od novembra leta 1948 dalje služil kruh v Bombažni predilnici v Trzinu, nato nekaj časa v Ljubljani in v Železarni Jesenice. Od februarja 1955 do junija 1959 pa je bil zaposlen v Čevlarskem podjetju "Metka" Ziri.

V Alpini je večinoma delal v montažnih oddelkih. Delo je opravljal s priaznavnostjo in odgovornostjo. Le leto pred upokojitvijo je bil prerazporejen na odpravo ozkih grl. Zdravje mu je v tem času že nekoliko pešalo. Konec decembra leta 1990 se je invalidsko upokojil.

Skupaj s svojo ženo je še naprej tudi po upokojitvi skrbel za dom in živel mimo upokojsko življenje.

Sedaj ga je kruta bolezen iztrgala iz vrst upokojscev Alpine. Svojem iskreno sožalje. Nekdanjega delavca in upokojenca Franca Modrijana bomo ohranili v lepem in dobrem spominu.

Janezu Ovsenku v slovo

V začetku oktobra nas je presenetila vest, da je za vedno odšel od nas dolgo-

letni delavec in upokojenec Alpine Janez Ovsenk, s Čevlarske ulice v Zireh.

Janez Ovsenk je bil rojen leta 1930 v Stari vasi. Po osnovni šoli je obiskoval obrtno šolo za čevljarje. Izučil se je leta 1947. Takrat je tudi prvič začel delati v Alpini. Ponovno se je v Alpini zaposlil septembra leta 1953, vendar kmalu odšel na delo v Marmor Hotavlje ter nato še v Železarno na Jesenicah.

V Alpino se je vrnil avgusta leta 1955. Kot kvalificiran čevljar je večino delovne dobe opravljal normirana dela v montažnih oddelkih. Delal na različnih fazah. Bil je vreden in prizadeven delavec. Tudi v popoldanskem času mu, kot večini Žirovcem, delo ni bilo tuje. Tako je lažje preskrbel družino. Predčasno se je upokojil februarja leta 1989.

Po upokojitvi je skupaj z ženo in otroki je preživel svoja upokojska leta.

Janez Ovsenk je za vedno odšel od nas. Delavci in upokojski Alpine iskreno sožalje. Ohranili ga bomo v lepem in trajnem spominu.

KADROVSKE NOVICE

Kadrovske novice za mesec avgust 1999

V nasprotju z drugimi meseci, ko je bilo manj novih zaposlitev, je v mesecu avgustu nastopilo delovno razmerje kar deset novih delavcev, od tega osem delavcev v prodajalnah in dve delavki v obratih.

Z odprtjem nove prodajalne v Ljubljani v Mercator Centru – to je v prodajalni Alpina Ljubljana V. je delo nastopilo kar pet prodajalcev, in sicer: Nina Burnik, Irena Romšak, Enis Tatarovac, Denis Videgar in Marjan Vujičić. V prodajalni Ljubljana IV. je delovno razmerje v začetku avgusta nastopila poslovodkinja Cvetka Janežič, v prodajalni Ljubljana III. – Šentvid se je zaposlila prodajalka Jana Hafner in v prodajalni Ljubljana I. prodajalka Mojca Čebašek.

Delovno razmerje je v obratu Gorenja vas nastopila Klavdija Peternele in v obratu Rovte Valentina Kogovšek.

V mesecu avgustu ni bilo prenehanj delovnih razmerij.

Kadrovske novice za mesec september 1999

V mesecu septembru sta se zaposlili dve delavki.

V oddelku šivalnica športna je z delom pričela Urška Pagon,

v lahki montaži pa je delo nastopila pripravnica obutveni tehnik Marija Dolinar.

V mesecu septembru je delovno razmerje prenehalo petim delavcem. Romanu Rešu – prodajalcu iz prodajalne Kranjska Gora se je iztekla pogodba za določen čas, Nada Malovrh iz obrata Gorenja vas se je predčasno upokojila, Anda Božić iz lahke montaže, Andrej Bogataj – vodja proizvodnje in tehnologije brizgane obutve in Robert Kramparšek iz oddelka termoplasti so prenehali delati v Alpini po sporazumu.

Irma Dolenc

V POKOJ ODHAJA

Naša dolgoletna sodelavka Nada Malovrh je zaključila svojo delovno pot v obratu Gorenja vas in odhaja v pokoj. Sodelavci in delavci Alpine ji ob upokojitvi želimo vse dobro, predvsem čimveč trdnega zdravja, da bi zmogla mimo premagovati vsakdanje težave in z vedrim pogledom na življenje iskati smisel, srečo in majhne radosti.

V Mršaku so se spomnili talcev

Ob 55-letnici poboja talcev, med katerimi je bil tudi zelo priljubljeni žirovski zdravnik dr. Ernest Demšar, je bila ob spomeniku v Zireh svečanost. Govorila sta Demšarjev sin Ernest Demšar in poslanec državnega zbora

Samo Bevk.

V kulturnem programu so zapeli pevci Moškega pevskega zbora Alpine, zaigrala pa je tudi Pihalna godba Alpine.

Nejko Podobnik

Kondrad Peternele razstavljal v Portorožu in na Brdu pri Kranju

Likovni kritik dr. Zoran Kržišnik je ocenil dela Konrada Peterneleja in odprl razstavo na Brdu pri Kranju. Foto: Nejko Podobnik

V poletnem času je bila razstava našega priznanega ustvarjalca Konrada Peterneleja – Slovenca v Portorožu, pred kratkim pa so na Brdu pri Kranju odprli razstavo, ki bo odprta tudi še v leto 2000.

Kot sem opazil, gre za nadaljnjo rast in zorenje umetnika, ki se ne zadovolji s klišejskim ponavljanjem motivov, tehnike, odnosov, ki vladajo med namišljenim življenjem, naravo, sliko samo – in umetnikom. To rast ugotoviš zlasti, če Konradovo ustvarjalnost spremljaš leto za leto.

Tudi likovni kritik dr. Zoran Kržišnik je v svoji predstavitvi opisal umetniško virtuoznost in značilnosti slik slikarja Konrada Peterneleja.

Za zapis z lepega kulturnega dogodka velja omeniti, da je v kulturnem programu nastopil tudi dekleški trio iz glasbene šole v Kranju.

Lepo je bilo tudi videti veliko Žirovcov; med mnogimi drugimi gosti pa sem opazil tudi pesnika Cirila Zlobca.

Najbolj pa me je veselilo, ko so si ljudje, s takim spoštovanjem in navdušenjem ogledovali razstavo.

Nejko Podobnik

Balinarsko športno društvo Žiri – 25 let

Ženska ekipa balinarskega športnega društva Žiri: Cilka Gregurovič, Petra Pivk, Cveta Poljanec, Maja Ušeničnik, Cilka Mlinar.

V letošnjem letu je Balinarsko športno društvo praznovalo 25-letnico svojega obstoja.

Kot se spodobi so praznovali športno. Pripravili smo ženski turnir v mesecu juliju, na žalost na prostoru starega balinišča. V mesecu avgustu pa smo or-

ganizirali vsakoletni moški turnir, ki je bil prav zaradi jubileja društva še bolj svečan. Želimo, da bomo naslednje vsakoletne turnirje že lahko organizirali na novi lokaciji.

Jure Gregurovič

Tjaša Demšar razstavlja v Škofji Loki

Čepprav je čistokrvna Žirovka, Tjaša Demšar, rojena 1968, premalo poznano. Živi in dela med Benetkami in Žirimi. Slikarstvo in fotografijo je študirala v Italiji, Angliji in na Nizozemskem. Sedaj je že eno leto članica Likovne akademije v Benetkah. Imela je več razstav. Predstavila se je na Nizozemskem, v Italiji, v lanskem letu v Galeriji Krka v Ljubljani in Galeriji Ursula v Izoli. Trenutno razstavlja v Galeriji na Mestnem trgu v Škofji Loki. Na ogled je petnajst slik v tehniki olje na platnu. Razstava je odprta še do 20. oktobra.

Nejko Podobnik

Žirovec Matic Mlinar na svetovnem prvenstvu v gorskem teku

Svetovnega prvenstva »World trophy« v gorskem teku na Malezijskem otoku Borneo se je udeležila tudi osemnajst članska slovenska ekipa. Barve Slovenije sta zastopali smučarski tekačici, ki tekmujeta na Alpinini čevljih, ses-

tri Hižar, ki sta dosegli drugo in četo mesto. V mladinski ekipi pa je sodeloval tudi Žirovec Matic Mlinar, ekipno so dosegli deseto mesto.

Borut Malavašič

Slovenska mladinska ekipa za gorski tek. Drugi z leve Matic Mlinar. Foto: Tomo Šarf

20 let radia Sora

Na Podnu v Šk. Loki, kjer je bilo praznovanje dvajsetega jubileja, je bilo prijetno in živahno. Na oder so prišli tudi sodelavci radia, ki so skupaj z izvajalci zapeli svojo himno. Foto: Janez Pipan

Radio Sora je v septembru praznoval svoj dvajseti rojstni dan. Od nekaj zanesenjakov, ki so se odločili, da bi naredili nekaj novega, pa do danes, je radio doživel kar nekaj sprememb. In

danes je to Radio Sora, ki kot vsako podjetje samo skrbi za svoje preživetje. In pravijo celo, da bodo zapustili Žiri in se preselili v Škofjo Loko. Toda to je že druga zgodba

J.K.

Kladivar Žiri – Prvih 50 let

Kladivar je ob praznovanju odprl svoja vrata tudi za zunanje obiskovalce.

»Zaradi Kladivarja in Kladivarcev Žiri danes ne slovi več le po čevljih, čipkah in slikah, temveč tudi po vrhunskih tehničnih izdelkih,« je zapisano v uvodu zbornika Prvih 50 let, ki ga je podjetje izdalo ob praznovanju svoje 50-letnice.

Kladivar je svojo delovno pot pričel 21. septembra 1949. Najprej kot Splošno remontno podjetje Žiri, ki naj bi obnavljalo in gradilo stavbe, popravljalo stroje in obrtniško orodje in opravljalo druga dela za dvig življenjskega standarda. Po enem letu se je iz enotnega izoblikovalo šest samostojnih podjetij, dejavnost Splošnega obrtnega podjetja pa je bila odslej popraviljanje strojev in orodja. Leta 1956 se je podjetje preimenovalo v Kovinsko obrtno podjetje Kladivar Žiri ali skrajšano Kladivar Žiri. Tako je z različnimi spre-

membami dejavnosti, ki so jih pogojevale razvoj in družbene spremembe glede lastništva firme, ostalo še danes.

Danes je Kladivar delniška družba z 230 zaposlenimi. Glavna dejavnost podjetja je razvoj, proizvodnja in trženje sestavin in naprav za fluidno tehniko. Že pred štirimi leti so pridobili certifikat kakovosti ISO 9001. Podjetje od leta 1991 vodi direktor Milan Kopač. Njihova prodaja zadnja leta strmo raste. Leta 1998 so prodali za več kot 12 milijonov nemških mark. Več kot 80 % proizvodov so izvozili. Čeprav so kot veliko slovenskih podjetij v devetdesetih letih preživljali krizo, so jo uspešno prebradili in že nekaj let poslujejo z dobičkom. Lansko leto je ta znašal 30 milijonov tolarjev.

J. K.

Kolofon

»DELO ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Eržnožnik, Slavko Kristan, Jana Peternel, Ivo Pivk, Rada Žakelj, Jožica Kacin – glavna in odgovorna urednica. Fotografije: J. Kacin. Naklada: 2.200 izvodov. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj